

Oliver Pautsch

Vico, fratele dragonilor

Secretul talismanului strălucitor

Ilustrații: Timo Grubing

© 2019 – Editura Sigma Educațional

• Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă fără acordul Editurii Sigma Educațional.

ISBN General: 978-606-94737-9-5

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Pautsch, Oliver

Vico, fratele dragonilor: Secretul talismanului strălucitor / Oliver Pautsch; il.: Timo Grubing. - București: Sigma Educațional, 2019

2 vol.

ISBN 978-606-94737-9-5

Vol. 1. - 2019. - ISBN 978-606-9048-00-9

I. Grubing. Timo (il.)

821.112.2

Editura SIGMA EDUCAȚIONAL

Sediul central:

Str. G-ral Berthelot nr. 38, sector 1, București, cod 010169

Tel./fax: 021-243.40.36; 021-243.40.35

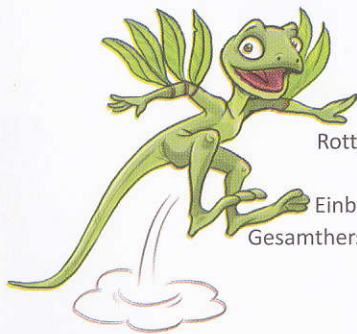
0758.044.826; 0723.313.131

E-mail: office@edusigma.ro; web: www.edusigma.ro

Distribuție:

Tel./fax: 021-243.42.40; 021-243.40.35

E-mail: comenzi@edusigma.ro

Pentru Marie Charlotte Ida

1. Auflage 2019

© Arena Verlag GmbH 2019

Rottendorfer Straße 16, 97074 Würzburg

Alle Rechte vorbehalten

Einband und Illustrationen: Timo Grubing

Gesamtherstellung: Westermann Druck Zwickau GmbH

ISBN: 978-3-401-71178-2

www.arena-verlag.de

Cuprins

Despre dragoni și oameni	5
Întrebări peste întrebări	7
Curățenie în peșteră și duș cu nori	13
Se caută sora dragonului!	19
Salvați?	26
Talismanul	35
În capcană!	38
Din nou, împreună	46
Tunete și fulgere!	57

Oliver Pautsch

S-a născut în 1965 în orașul Hilden din Germania, iar primii pași i-a făcut în Solingen. A frecventat școala din orașul natal, iar la Düsseldorf a studiat Germanistica și Științele Comunicării. În paralel, a lucrat la producții cinematografice și de televiziune. Din 1994 devine autor

liber-profesionist și scrie scenariu, piese de teatru, romane pentru adulți, dar și povești pentru copii în care personajele principale sunt animalele fantastice.

Timo Grubing

S-a născut în 1981 în orașul Bochum din Germania. După studiile de arte plastice din Münster, se întoarce în orașul natal. Aici trăiește și lucrează ca ilustrator liber-profesionist pentru cărți dedicate copiilor, adolescenților, elevilor sau pentru jocuri de societate și jocuri de calculator. Pasiunea sa pentru animale cu solzi merge atât de departe, încât ar crește cu mare bucurie un dragon drept animal de companie. Și, dacă visul său de ilustrator nu s-ar fi împlinit, i-ar fi plăcut să lucreze ca îngrijitor de animale în Jurassic Park.

Despre dragoni și oameni

De multă vreme, dragoni și oameni din țărâmurile îndepărtate se dușmăneau cu înverșunare.

După mulți ani și după încă și mai multe bătălii, oamenii și dragonii s-au retras în ținuturi diferite.

Despărțiți de munți înalți și de un râu adânc, oamenii și dragonii nu mai voiau să știe unii de alții.

Și, totuși, un copil trăia în țărâmul dragonilor. Un băiat pe nume Vico. Și, astfel, totul avea să se schimbe...

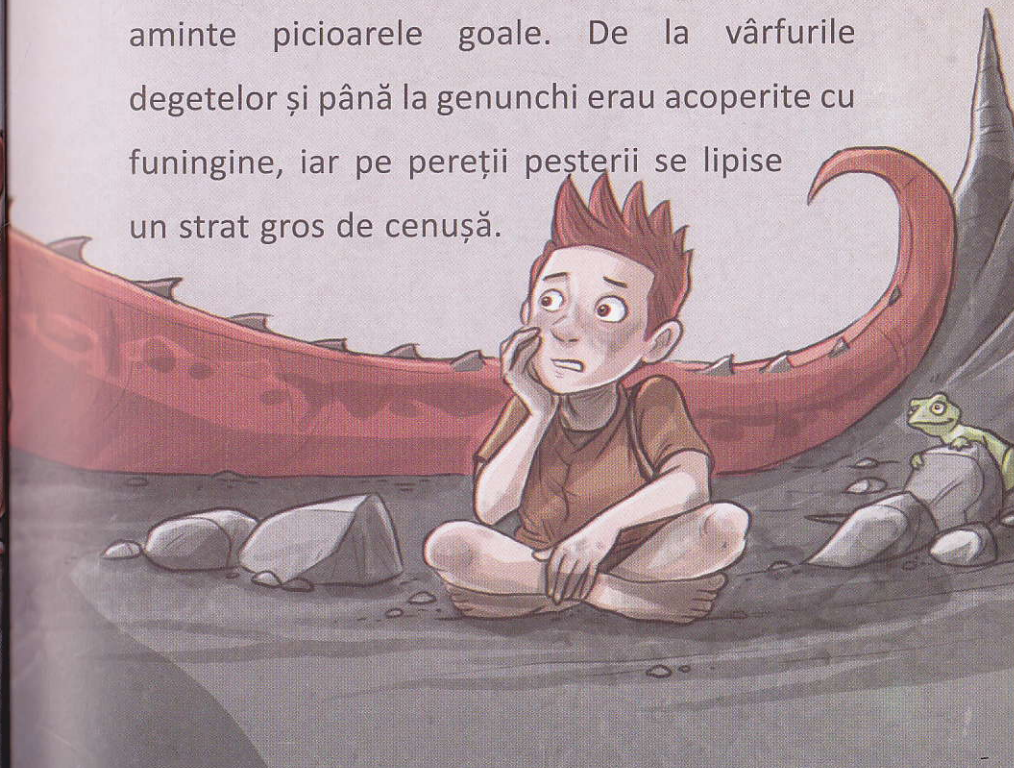

Întrebări peste întrebări

— Tati, de ce nu pot și eu să zbor? întrebă Vico, pe când se afla în peștera dragonului. Și de ce scoți flăcări pe gură? Iar eu, nu? Vreau să știi și asta!

Soarele apusese deja. Vico ar fi trebuit să doarmă demult. Dar el avea foarte multe întrebări. Ca întotdeauna. Își privi cu luare aminte picioarele goale. De la vârfurile degetelor și până la genunchi erau acoperite cu funingine, iar pe pereții pesterii se lipise un strat gros de cenușă.

— De ce ai gheare și dinți lungi? Și eu, nu?

E atât de nedrept! îl mustră Vico aspru.

Tatăl său, dragonul Drago, veni lângă el și pufăi:

— Tu ești cu totul și cu totul deosebit, fiul meu. Acum culcă-te!

Grijuliu, Drago acoperi puiul de om cu aripile sale. Voia să îl ferească pe Vico de frigul nopții din peșteră.

De cealaltă parte a peșterii uriașe, trei dragoni dormeau netulburați. Gemenii Verzișoara și Albăstrel se cuibăriseră la pieptul mamei-dragon, pe nume Dindra. De jur-împrejurul gemenilor strălucea o lumină albastră-verzuie. Pielea micilor dragoni era mai subțire decât cea a părinților. De aceea, lumina din piepturile lor era mai puternică.

Vico închise ochii. Dar tot nu putea să adoarmă. Prea multe întrebări îi zumzăiau în cap.

— Tată, de ce nu am zburat niciodată peste munți, de cealaltă parte a râului cel mare, și la pădurile de pe dealuri? Întrebă el încetișor.

— Eu și mătușa Mintara am făcut asta adesea. Cu mult înainte ca ea să te găsească și să te aducă la noi, șopti Drago. Însă de cealaltă parte trăiesc ființele care s-au luptat cu noi.

— Povestește-mi despre acele ființe și despre acele bătălii! îl rugă Vico, nerăbdător.

Bătrânul Drago îi răspunse liniștit:

— Când vei fi mai mare, Vico. Noapte bună!

Tatăl-dragon își puse capul său uriaș pe labele din față, chiar la căpătâiul puiului de om, și închise ochii, obosit. Dar Vico îl rugă și îl imploră în continuare.

Abia când flacăra din pieptul de dragon al lui Drago începu să se înroșească de mânie, Vico se potoli în cele din urmă. Se cuibări sub aripa cea albă a lui Drago și scoase un talisman de aur de sub tunica sa de piele.

